

Modelarstwo samochodowe cieszy się wśród młodzieży ogromnym powodzeniem. Młodzi majsterkowie budują modele redukcyjne, zdalnie sterowane czy też przystosowane do wyścigów na specjalnych torach samochodowych. Piękne, kolorowe modele, takie jak na fotografii można

nabyć w Centralnej Składnicy Harcerskiej. Można też, korzystając z opisu zamieszczonego na str. 72 samodzielnie zbudować model sportowego samochodu, który na pewno uatrakcyjni zawody modeli rozgrywane na torze samochodowym.

NADWOZIE DLA TOROWEGO MODELU SAMOCHODU

Produkowane w NRD samochodowe tory modelarskie, pomimo dość wysokiej ceny, są chętnie nabywane nie tylko przez młodzież, ale i przez osoby, które z racji swojego wieku już do tej grupy społecznej się nie zaliczają. Chociaż wytwarzane są jako zabawki, to jednak ich „użytkowanie” daje dużo zadowolenia i korzyści. Szczególnie możliwość współzawodnictwa – uczestniczenia w zawodach co najmniej dwóch modeli sprawia, że tę zabawę traktujemy jakoś inaczej, a konieczność dokonywania przyspieszeń i opóźnień biegu modelu stwarza namiastkę prawdziwych zawodów samochodowych.

Ponieważ fabryczne wykonanie, szczególnie modeli samochodów, nie jest najlepsze i najdokładniejsze, spróbujmy w celu uzyskania lepszych efektów dokonać samodzielnie ich modernizacji. Może w ten sposób uzyskamy bardziej szybką i precyzyjną jazdę, lub otrzymamy model, który wierniej niż fabryczny przypominać będzie prawdziwy samochód, świecąc przy tym światłami reflektorów, kierunkowskazy i „stopu”.

W związku z tym proponujemy wykonanie nadwozia do modelu torowego. Tym nadwoziem będzie

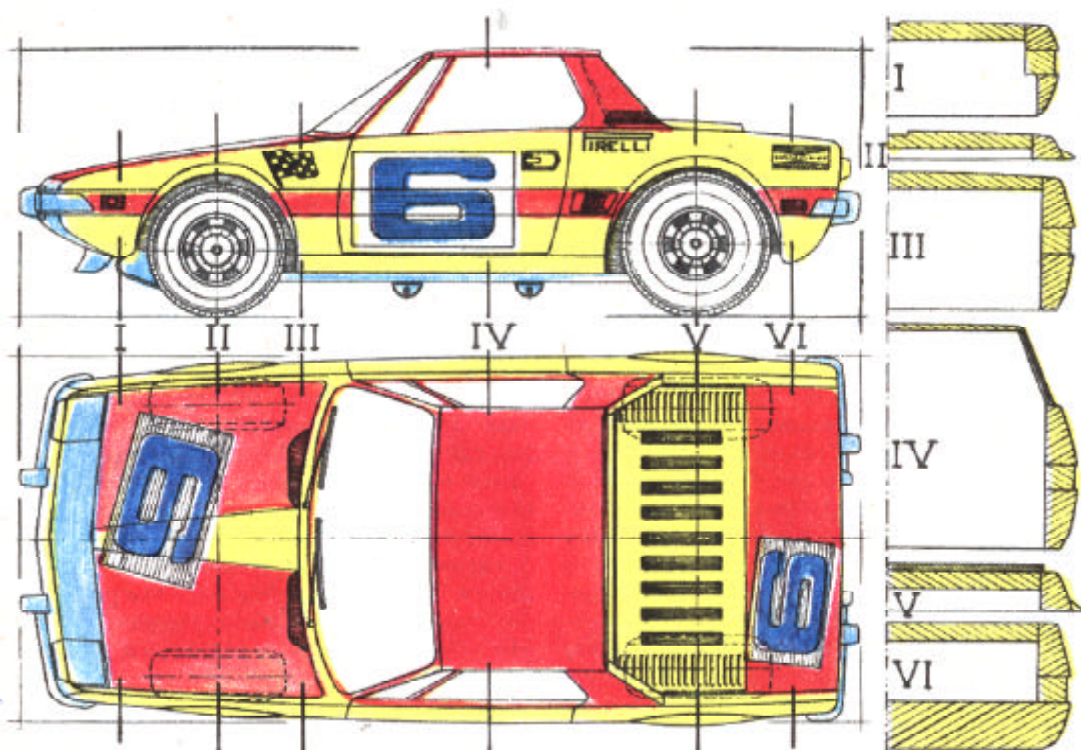
konstrukcja włoskiego samochodu sportowego z silnikiem marki FIAT X 1/9 umieszczonym centralnie. Opisu samochodu nie zamieszczamy, gdyż był on przedstawiony w dziale pt. „Poznajemy samochody”.

Proponowane do wykonania nadwozie (rys. 1) opracowane zostało w skali 1:32, a więc w tej, w jakiej wykonane są modele fabryczne. Jest ono przystosowane do bezpośredniego montażu na podwoziach fabrycznych modeli i torowych typu RS 1000-Melkus i FERRARI.

Podstawowym materiałem do jego budowy jest drewno balsy i lipy.

Budowę rozpoczynamy od przygotowania części składowych nadwozi. Wycinamy je z odpowiednich kawałków drewna piłką włościcową. Ich konkretne kształty przygotowujemy na podstawie przedstawionych na planach rzutów modelu.

Wycięte części przed przystąpieniem do ich składania należy dobrze ze sobą spasać, a powierzchnie, które nie będą już dalej obrabiane (głównie pozostające po stronie wewnętrznej nadwozia), powinny być starannie wygładzone. Do łączenia części najlepiej używać wikołu.

Częścią, od której rozpoczynamy składanie nadwozia (rys. 2), jest rama (oznaczona na rysunkach numerem 1), do niej w górnej części umocujemy ścianki boczne (2), płaszczyznę maski (3), płaszczyznę pokrywy silnika (4) i ściankę tylną (5). Od dołu obudowę przednią (6), obudowę tylną (7) i płaszczyzny boczne (8).

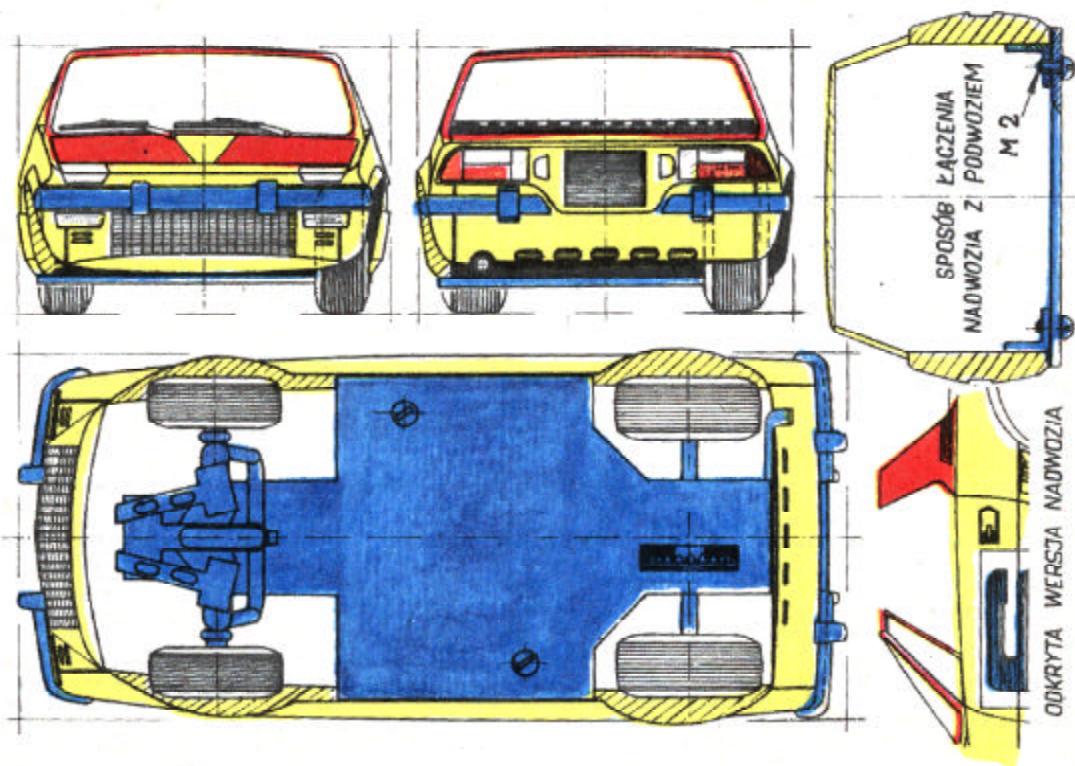
Po wyschnięciu kleju przystąpimy do nadania bryle nadwozia właściwych kształtów. Do tego celu najlepiej używać odpowiednich pilników lub ostrych noży (doskonale do tego celu nadają się nożyki z ostrzami o różnych kształtach, produkowane przez firmę „Humbrol”, które można nabyć w sklepach Składnicy Harcerskiej). Obrabiając nadwozie powiększamy i kształtujemy również otwory dla kół (rys. 3).

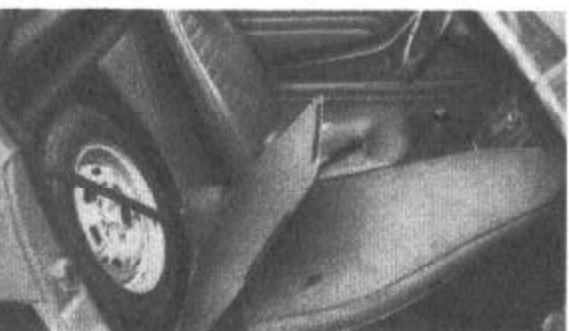
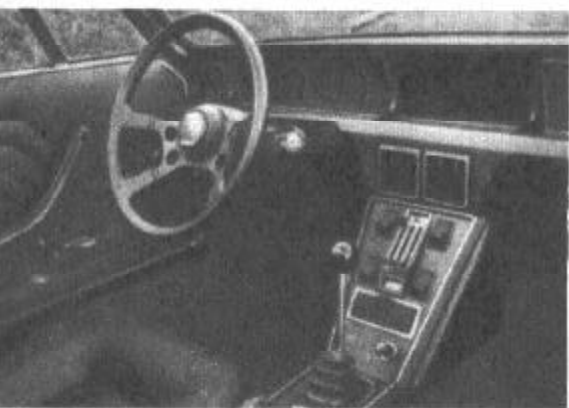
W celu dokładnego odwzorowania kształtów nadwozia posługujemy się wzorcami jego przekrojów. Wzorce te uprzednio wycinamy z twardego papieru lub sklejki grubości 1 mm i przykładamy w obrębie tej części nadwozia, dla której zostały sporządzone. Na planie naniesiono przekroje, które przedstawiają w sposób najbardziej charakterystyczny architekturę nadwozia. Obróbkę kończymy starannym przeszlifowaniem powierzchni najpierw grubszym, a następnie bardzo drobnym papierem ściernym.

Następnie do tak przygotowanej części nadwozia mocujemy wyoblenia otworów kół przednich (9) i tylnych (10). Wykonamy je z drewna lub sklejki grubości 3 mm i przed przyklejeniem obrobimy do właściwych kształtów. Przykleimy też osłonę aerodynamiczną (11), wyciętą ze sklejki grubości 1 mm (rys. 4). Płaszczyznę dachu (12) wytniemy z cienkiej deseczki grubości 1,5 mm lub ze sklejki. Dach przykleimy do nadwozia za pośrednictwem dwóch wsporników przednich (13) przygotowanych z listewek o wymiarze 1,5 × 1,5 mm oraz dwóch wsporników tylnych (14). Wsporniki tylne wykonamy z materiału grubości 1,5 mm.

Na masce przykleimy jeszcze wręgę (15) wyznaczającą kształt dolnej krawędzi przedniej szyby. Kształt górnej krawędzi szyby wyznacza linia brzegowa przedniej części dachu. Wręgę wykonamy z drewna lub ze sklejki grubości 1,5 mm.

Zbudowane w ten sposób nadwozie odznacza się miękką powierzchnią zewnętrzną. Powierzchnię tę należy przed właściwym lakierowaniem utwardzić. Do tego celu najlepiej nadaje się „Hemosil” – lakier, którego używa się do pokrywania posadzek parkietowych. Na nadwozie наносimy pędzlem cienką warstwę hemosilu, zważając przy tym, by pokryć całą powierzchnię. Po wyschnięciu lakieru otrzymamy twardą powłokę, którą jeszcze raz wy-

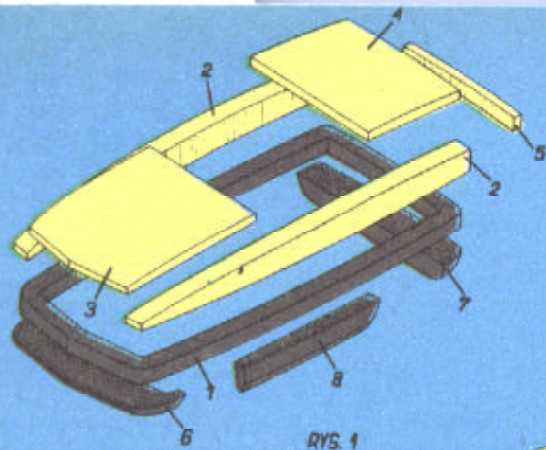

gładzimy bardzo miłym papierem ściernym, najlepiej takim, jakiego używają lakiernicy do szlifowania powierzchni nadwozi samochodowych. Ponowne szlifowanie ma na celu usunięcie drobnych włókienek drewna, które pomimo bardzo dokładnego szlifowania nadwozia przed pokryciem lakierem zawsze pozostają na powierzchni i uwidaczniają się po naniesieniu pierwszej warstwy lakieru.

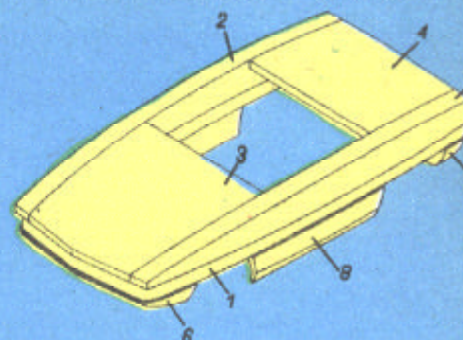
Nadwozie lakierować najlepiej za pomocą pistoletu lakierem nitro lub renowacyjnym. Należy pamiętać, że czas schnięcia lakieru nitro jest bardzo krótki, lakier renowacyjny zaś schnie znacznie dłużej. Wybór koloru farby pozostawiamy do decyzji wykonawców, przypominając, że najbardziej odpowiedni jest kolor czerwony, żółty, jasnozielony, błękitny.

Do naszego celu najwygodniej będzie użyć lakieru nitro-kombi w aerozolu. Wprawdzie jest on dość drogi, ale bez trudu można go nabyć w sklepach z artykułami chemicznymi lub motoryzacyjnymi.

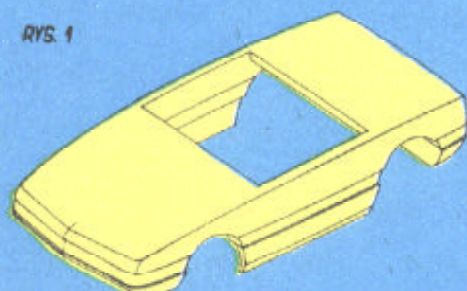

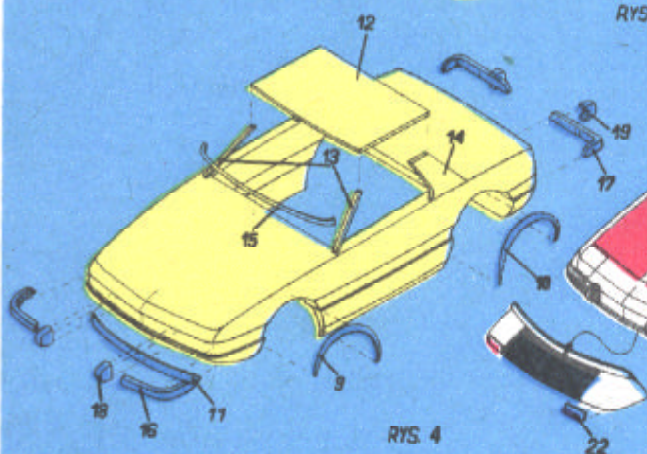
RYS. 1

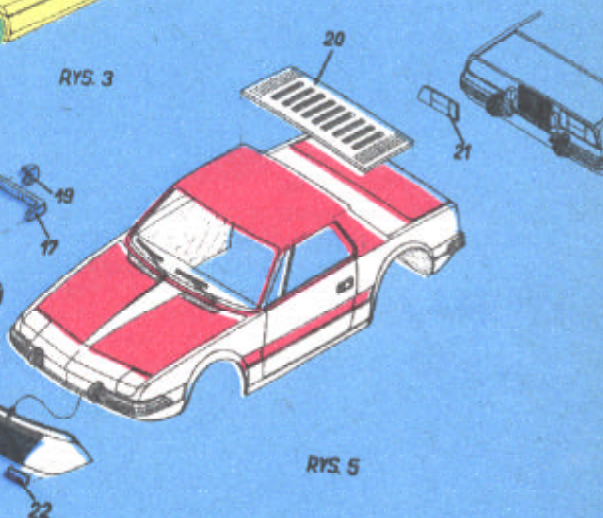
RYS. 2

RYS. 3

RYS. 4

RYS. 5

Do pomalowanego nadwozia przykleimy klejem celulozowym zderzaki – przednie (16), tylne (17) wraz z końcówkami (18 i 19) oraz pokrywę wentylacyjną silnika (20), które uprzednio malujemy na czarno (rys. 4 i 5). Wprawimy szyby wykonane z ciekłego pleksi lub celuloиду, zespolone tylne światła (21) i przednie światła pozycyjne (22). Nie wykonujemy natomiast świateł reflektorów, gdyż w FIACIE X 1/9 są one schowane za wysuwającymi się przykrywkami. Linie maski, drzwi, siatek wentylacyjnych itp. najlepiej nanosić na powierzchnię nadwozia za pomocą grafionu napełnionego rozcieńczonym czarnym lakierem nitro.

Otrzymanie wierniej sylwetki modelu zależy od wykonania wielu szczegółów, których nie sposób

w krótkim opisie przedstawić i nanieść na plan. Dlatego też zamieszczamy serię zdjęć FIATA X 1/9, które uwidaczniają jego szczegóły budowy.

Numery startowe i naklejki reklamowe wykonamy według własnych koncepcji.

Model możemy wykonać również jako wóz sportowy, z odkrytym dachem (patrz szczegól na rys. 1).

Łączenie nadwozia z podwoziem odbywa się za pomocą dwóch wkrętów M2. W tym celu od wewnątrz do bocznych płaszczyzn nadwozia przyklejamy wykonane z blachy grubości 1,5–2 mm kątowniki z nagwintowanymi otworami M2. Blaszane kątowniki połączymy z nadwoziem klejem Epidian.

Mgr Zenon Dutkiewicz